

TREĆE POGLAVLJE

***Bog želi da kršćani
znaju da samo
Isus Krist može živjeti
kršćanski život
kroz nas***

Samopouzdanje - oslanjanje na vlastite mogućnosti, prosudbe, ili sposobnosti - Websterov rječnik stranih riječi

IZMEĐU TISUĆU MODERNIH POGODNOSTI u kojima uživamo na ovom svijetu, su i bežični i samostalni autonomni uređaji: bežične bušilice i bežični odvijači, bežični električni noževi, brijači aparati, bežični telefoni i mobiteli, zatim punjive baterijske svjetiljke i bezbroj drugih sličnih uređaja. Princip je gotovo uvijek isti: iskoristi ih sve dok se u potpunosti ne isprazne, zatim ih napuni, pa opet iskoristi i ponovi postupak. A kad konačno “izdahnu”, pokvare se i budu pozvani u svoje beznačajno nebo malih sprava, do-

stojno se oprostimo od njih, pokopamo ih, a zatim kupimo novi. Morate ih jednostavno voljeti, zar ne?

Ali narode, Bog nije zamislio naš život tako da se koristimo takvim samodostatnim i samostalnim spravicama u našem svakodnevnom osobnom zajedništvu s njim. Kršćani koji se u svom svakodnevnom životu koriste nekim “bežičnim” samodostatnim metodama, žive snagom vlastite osobnosti ili/i tijela. Izvor njihovog života je njihova samodostatnost i time su jako ranjiviji i osuđeni da polako gube svoj životni smjer i oštrinu sve do trenutka dok im ne zaškripi i nađu se u potpunom zastoju. Bog naziva ovakav način život, vjerom u “tjelesnu mišicu” (2 Ljetopisa 32:8) “*Ovako govori Jahve: Proklet čovjek koji se uzdaje u čovjeka, i slabo tijelo smatra svojom mišicom, ...*” (Jeremija 17:5). Kada bi kršćani koji žive takvom samodostatnom filozofijom oslanjajući se sami na sebe bili potrošna roba, već bi odavno bili spremni za kantu za smeće, ali s Bogom, oni su spremni na svježe otkrivenje kako još više vjerovati Kristu u njima, ali ne samo kao Spasitelju i Gospodinu; nego kako dopustiti da *kroz* njih Krist izrazi svoj život. Pitam se bi li Isus mogao živjeti pobjedonosni život kroz nas kada bismo znali kako surađivati s njim i kako mu to dozvoliti? Naravno da bi. To je upravo ono što znači iskusiti Isusa Krista kao novi život kroz nas same.

“BEŽIČNO”, NEZAVISNO KRŠĆANSTVO

Tajna pobjedonosnog života leži u razumijevanju kako ostati u stalnoj vezi s Isusom Kristom, svakog trenutka, naspram ideji samodostatnog života u kojem se ljudi ponašaju kao da su baterije koje se mogu samostalno ponovno puniti. Isus je to nazvao “ostati u njemu”: “*Ostanite u meni i ja ću ostati u vama!*” (Ivan 15:4). Moramo jednostavno odbaciti ta ne-biblijska vjerovanja da su neovisnosti i samopouzdanje ključ ka nekom sretnijem životu - pa čak i ideje o nekom kreposnom i plemenitom životu - i jedno-

stavno naučiti kako živjeti u potpunoj ovisnosti o Kristu u nama koji će izraziti svoj život kroz nas. Stalna ovisnost o Isusu Kristu centralna je poruka Evanđelja - sada i zauvijek. No, nekako nas je veliki varalica uspio izgleda zaslijepiti i sakriti tu istinu iza pukotina u našem poznavanju Božje riječi. Nekako nas je uspio uvjeriti da moramo "živjeti svoj život za Isusa" (kao da je On toliko nesposoban samostalno živjeti pa treba našu pomoć), umjesto da mu dozvolimo da izrazi svoj vlastiti život kroz Svoje vlastito tijelo - individualne članove njegove svekolike crkve.

Što bi se dogodilo kada bi se svaki dio našeg tijela počeo ponašati neovisno o glavi? Primjer nepovoljnog efekta u kojem se takva neovisnost može izraziti mogao bi biti kad vaša glava počne govoriti vašem tijelu da se digne u 3:00 ujutro i ode u kupaonicu, da bi ste uvidjeli da je jedno od vaših stopala odlučilo biti neposlušno i ostati spavati. Kao da vam želi reći: "Idite vi samo. Meni se ostaje ovdje, ja ću još malo pridrijemati." Svaki bi Kršćanin pojedinačno kao dio Kristovog tijela, trebao "živjeti" svoj jedinstveni identitet u potpunoj poslušnosti i ovisnosti o Glavi, Isusu Kristu kao svojem životu. Neovisan, samodostatan život nije kršćanstvo, to je samo ljudska karikatura, izvrnuta slika kršćanstva. Kršćanski se život ostvaruje i živi upravo na onaj način na koji smo ga i dobili: vjerom; jednostavno trebamo vjerovati da je Isus Krist naš život jer je Bog to tako rekao: "*Ja sam put, istina i život - reče mu Isus. - Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.*" (Ivan 14:6); "*Ja sam trs, vi ste mladice. Tko ostaje u meni i ja u njemu, rodi mnogo roda. Jer bez mene ne možete ništa učiniti.*" (Ivan 15:5); "*Ne usuđujem se reći nešto od onoga što Krist nije po meni učinio za obraćenje pogana riječju i djelom.*" (Rimljanima 15:18); "*... jer ste umrli i vaš je život sakriven s Kristom u Bogu! A kad se pojavi Krist, vaš život, tada ćete se i vi s njim pojaviti zaodjenuti slavom.*" (Kološanima 3:3-4). I stoga se onda trebamo i ponašati kao da je to istina. Kao što ćemo i vidjeti da postoji og-

romna razlika između: pokušavati živjeti svoj život za Krista naspram dopustiti Isusu Kristu da živi svoj život *kroz* nas - što je u suštini razlika između pada i pobjede.

Kao sasvim neovisan kršćanin, dopustio sam da moj život čitavi tjedan teče starim svjetovnim tokom, dok me je svijet sa svih strana pritiskao uza zid kao tenisku lopticu. A tada odjednom došao je već petak, 17:00 sati i hvala Bogu, preživio sam još jedan radni tjedan. A na nedjelju sam uvijek gledao kao priliku da se ponovno spojim sa svojom "duhovnom bazom". (čak sam i u crkvenim okvirima govorio o pohađanju crkve kao o "ponovnom punjenju baterija kako bih se mogao suočiti sa još jednim radnim tjednom"). I tako sam neprestano ponavljao taj ciklus punjenja/praznjenja. Ljudi, vidite li da je ovakav pristup životu vrlo malo različit od onog pristupa životu kakav su prakticirali Židovi prije križa? Oni si živjeli sasvim nezavisno, samodostatno, a na Boga su se oslanjali i njemu se obraćali samo u trenucima kada im je trebala njegova pomoć - kao da se obraćaju Božjoj telefonskoj sekretarici, a ne njemu osobno. Ovakav stil života ima mnogo toga zajedničkoga s načinom na koji sam ja živio svojih prvih 13 godina kršćanskog života. Oh, da, bio sam u crkvi gotovo uvijek kad su njena vrata bila otvorena i Isus je definitivno bio središnja točka mojeg života, samo što *On nije bio moj ŽIVOT*. Da mi je Bog kojim slučajem oduzeo snagu moje vlastite tjelesnosti (ono što sam nazivao *svojim* životom) rasprsnuo bih se poput iglom probušenog balona jer je to bio moj jedini izvor života. Nisam imao pojma o ideji da je Krist trebao živjeti svoj život kroz mene dok sam ja trebao počivati u njegovoj dostatnosti umjesto u snazi vlastite osobnosti.

Kako vrijeme prolazi, kršćaninu koji živi na takav način radost u Gospodinu koju je toliko jako osjećao u svojoj ranoj fazi nakon nanovorođenja, često se polako zamjenjuje zamornom religijskom dužnošću. On naprosto počiva u mišljenju da će ići na nebo nakon što *umre*, ali on nema pojma o tome kako počivati u Isusu Kristu za vrijeme svog života na zemlji. "*Treba nam se, dakle, bojati da se sluča-*

*jno komu od vas, dok još vrijedi obećanje za ulazak u njegov počinak, ne čini da je zakasnio” (Hebrejima 4:1). Za većinu nas, ovo predstavlja jedini način pristupa životu koji poznajemo od kad smo postali spašeni. Ja u svakom slučaju ne tvrdim da bi naš svijet trebao biti poput Disneylanda, već tvrdim da je kršćanski život puno više od onoga što mnogi vjernici danas doživljavaju. Bez obzira na moje mišljenje, važno je prihvatiti i prepoznati činjenicu da nam i sam Bog govori kako je kršćanski život puno više od onih mnogobrojnih i raznolikih oblika samodostatnog i nezavisnog života. On to naziva *obilatim, ispunjenim* životom.*

NORMALNO KRŠĆANSTVO NIJE STANDARD ZA MNOGE KRŠĆANE

Ključ za pobjedonosni kršćanski život nije tek novi smjer ili oblik već stare, stare priče; ovo je *normalno* kršćanstvo. Priča o pobjedonosnom kršćanskom životu je stara kao i Novi Zavjet. Živjeti *normalno* kršćanstvo kroz tjedan znači roditi prekrasnim, osobnim i poslušnim odnosom s Bogom i to tako da ne dolazimo na službe slavljenja i propovijedi da ponovo napunimo baterije; već dolazimo na službe slavljenja i propovijedi u namjeri da slavimo i hvalimo Boga jer smo preplavljeni ljubavlju i zahvalnošću. *“Trpezu preda mnom prostireš na oči dušmanima mojim. Uljem mi glavu mažeš, čaša se moja prelijeva.” (Psalam 23:5).*

Dozvoljavajući Isusu Kristu da izrazi svoj život kroz nas, iz trenutka u trenutak, doživljavamo taj obilat i pobjedonosni život o kojem nam je Isus govorio *“Ja sam došao da ovce imaju život i da ga imaju u izobilju.” (Ivan10:10).* Mnogi su kršćani sami odabrali neovisan, uradi-sam izlaz s Božjeg puta i odbacili život koji im je ponuđen. Nezavisno, samostalno kršćanstvo objašnjava zašto mnogi kršćani imaju neuzbudljiva, ravnodušna, pa čak i razočaravajuća i

poražavajuća iskustva u vlastitim životima. Upravo ovo objašnjava gotovo sva ljudska stanja: od takozvanih kriza muškaraca u srednjoj dobi koje vode i do depresije, široko područje raznoraznih napada tjeskobe, od pasivnosti do želje za dominacijom u životu, od osjećaja naoštrenosti do otupjelosti, od pretjeranog rada do sklonosti izležavanja na kauču, od legalizma do raspuštenosti, od perfekcionizma do nemarnosti, itd. To su sve manifestacije života u snazi ljudskog tijela. Isus Krist je Jedini koji je ikad živio kršćanskim životom i ja sam shvatio da samo ako mu dopustimo da izrazi svoj život kroz nas, vjerom, možemo iskusiti i živjeti kršćanski život onako kako je Bog to zamislio.

KOLIKO NAM JE VJERE POTREBNO?

Koliko ste vjere trebali položiti u sebe da bi zadobili spasenje? Nimalo. A zašto se onda pouzdajete u *vlastite* mogućnosti, *svoj* talent, *svoju* snagu, *svoju* karizmu, *svoje* znanje, *svoj* razum, *svoje* lijepo zemaljsko odijelo, čak i u *svoje* duhovne darove, da biste *živjeli* život koji ste zadobili vjerom? Oh, kakva li je to zabluda o takvom neovisnom načinu života! Isus nije *takav* život. Isus je rekao “*Ja sam put, istina i život*” (Ivan14:6). On vam nije dao neki određen *tip* života, niti je postavio nekakvu standardnu krivulju za vaš životni stil, ostavljajući vam neke principe po kojima bi ste trebali živjeti. *Isus Krist (bubnjevi) jest (bubnjevi) vaš (bubnjevi i činele) život.* “*Jer ste umrli i vaš je život sakriven s Kristom u Bogu! A kad se pojavi Krist, vaš život, tada ćete se i vi s njim pojaviti zaodjenuti slavom. Usrtite, dakle, ono što je u vašem tijelu zemaljsko: bludnost, nečistoću, požudu, zle želje i lakomstvo - to je idolopoklonstvo...*” (Kološanima 3:3-5). Vječni život nije tek obično produljenje vašeg starog, grešnog, zemaljskog života u Adamu. Ovo je Božja definicija vječnog života: “*Što bijaše od početka, što smo čuli, što smo svojim očima vidjeli, što smo promatrali i što su naše ruke opipale o Ri-*

ječi života - da, Život se očitovao, mi smo ga vidjeli i svjedočimo za nj, i navješćujemo vam Život vječni, koji bijaše kod Oca i koji se nama očitovao” (1 Ivanova 1:1-2) Krist jest Vječni Život koji ste zadobili ako ste nanovo rođena osoba. Vječni Život je Osoba, nije produženje vašeg starog života u Adamu, nije neka stvar, niti fenomen ili pregršt nekakvih životnih vrijednosti. A ta Osoba, koja je i sama Vječni Život, ovdje je da izrazi život kroz vas, vjerom, kada vi sami sebe prinosite Bogu kao živu žrtvu “Zaklijem vas, braćo, milosrđem Božjim da prinesete sebe kao žrtvu živu, svetu i ugodnu Bogu - kao svoje duhovno bogostovlje.” (Rimljanima 12:1). To nije nešto što treba nužno shvatiti, koliko u to treba vjerovati i u skladu se s tim ponašati.

Dar spasenja ima puno veću vrijednost od tek jednog životnog iskustva koje nam garantira naš ulazak u nebo. Kršćanski se život doživljava korištenjem upravo one iste vjere kojom smo i postali spašeni. To je neprestano doživljavanje osobnog, intimnog zajedništva s Isusom Kristom koji prebiva u nama - iz trenutka u trenutak - a tako bi trebali i provoditi naš život u vitalnom zajedništvu s njim: “Kako ste primili Gospodina Krista Isusa, tako nastavite u njemu živjeti” (Kološanima 2:6). Osim što bi smo trebali vjerovati Isusu Kristu kao našem osobnom Spasitelju i Gospodinu, Bog želi da mu vjerujemo kao osobi koja živi kroz nas i koja se kroz nas suočava sa svakim novim danom. Ovako stoji pisano što je Bog rekao u *Poslanici Galaćanima 3:1,3*: “O nerazumni Galaćani! Tko vas začara, vas kojima je Isus Krist kao razapeti bio stavljen pred oči?... Jeste li tako nerazumni da počinjući s Duhom sad svršavate s tijelom?”

“Jer ste umrli i vaš je život sakriven s Kristom u Bogu! A kad se pojavi Krist, vaš život...” (Kološanima 3:3-4). Ljudi, ovi stihovi ne dokumentiraju tek neke ideje i razmišljanja apostola Pavla. To je Bog, koji nam se osobno ob-

raća. Kao što je svima poznato, Bog sam je Izvor koji je na djelu kroz govornika, apostola Pavla (*Rimljanima 15:18*).

U gore navedenim stihovima, Bog nam kaže da je naš život "sakriven". To znači da ovu činjenicu moramo promatrati našim duhovnim očima, vjerom. Sasvim je u redu ako vi to razumijete, ali vi to možete prihvatiti i biti poslušni bez obzira razumijete li vi to ili ne. Ako vam je potrebno više razumijevanja, možete se slobodno obratiti Bogu: "Bože, ako ovdje postoji nešto što bih trebao shvatiti, molim te pokaži mi. Ne proučavam ovo samo iz čiste znatiželje. Želim to shvatiti, kako bi mogao imati bolji odnos s Tobom." Apostol Pavao piše, "*Živim - ali ne više ja, nego Krist živi u meni: život koji sada provodim u tijelu, provodim u vjeri u Sina Božjega, koji mi je iskazao ljubav i samoga sebe za mene predao.*" (*Galaćanima 2:20*). Godinama sam znao da ću *umrijeti* ne odstupajući od svoje vjere u Krista, ali nikada nisam znao da trebam *živjeti* u istoj vjeri u njemu. Isus kaže: "*Ja sam trs, vi ste mladice. Tko ostaje u meni i ja u njemu, rodi mnogo roda. Jer bez mene ne možete ništa učiniti.*" (*Ivan 15:5*) Na neki način ključ života je očito živjeti poput mladice na trsu vinove loze, u ovisnosti o životu tog trsa. E, sad se držite čvrsto te ideje.

IMA LI VIŠE POVLASTICA U SPASENJU ILI U BUDUĆNOSTI U NEBU?

Razmislite o izjavi apostola Pavla, "*Jer ako smo izmireni s Bogom smrću njegova sina dok smo još bili neprijatelji, mnogo ćemo se sigurnije, već izmireni, spasiti njegovim životom.*" (*Rimljanima 5:10*).

Neko sam vrijeme na svom putovanju kroz život gotovo lebdio na ovom stihu, smatrajući da se on odnosi isključivo na moju budućnost na nebu. Vidite, koncentrirao sam se isključivo na Isusovu *smrt* kao cijenu za otkup mojih grijeha, ne shvaćajući da je On učinio puno više za mene

od tog veličanstvenog čina. Izraz koji sam upotrijebio - *puno više* - dolazi upravo iz tog stiha. Nenamjerno sam umanjio značajan dio Isusovog savršenog čina. Smatrao sam da se upućivanje na njegov život odnosi samo na naše nebesko prebivalište u budućnosti umjesto i na naš život na zemlji. Svu sam težinu svog učenja stavio na njegovu smrt, a na njegov život se nisam niti obazirao - i vjerujem da su mnogi kršćani skloni toj istoj pogrešci.

Složit ćete se da prva polovica ovog stiha - "*Jer ako smo izmireni s Bogom smrću njegova sina dok smo još bili neprijatelji ...*" - označava Kristovu smrt kao Božji način kojim nas je On spasio od vječnog pakla. Kasnije apostol Pavao piše "*mnogo ćemo se sigurnije...*". Morate voljeti ovih par riječi. Bog se ne razbacuje superlativima. Na kraju, ako nikad niste lagali i ako ste doista nesposobni ikad izgovoriti laž "*...život koji prije vječnih vremena obeća Bog, koji nikad ne laže...*" (Titu 1:2), tada vaše "da" znači uvijek "da", a vaše "ne" znači uvijek "ne". Dakle, kad Bog koristi riječi ili izraze poput "*mnogo ćemo sigurnije*" moramo prepoznati značaj tih riječi i pripremiti se na važnu izjavu, a ona glasi: "*mnogo ćemo se sigurnije, već izmireni, spasiti* [garancija našeg odlaska u nebo] *njegovim životom.*" Spašeni njegovim životom? Ali spašeni od čega? Pa već smo spašeni od pakla smrću Isusa Krista, kako to stoji pisano u prvom dijelu stiha - pa što onda znači ovo "*mnogo ćemo se sigurnije*" spasiti njegovim životom?

Njegov život *kroz nas* spašava nas od tereta okolnosti života na zemlji! Da, upravo tako. Kristova nas smrt spašava od pakla pod zemljom, a Kristov život nas spašava od pakla na zemlji. Evo primjera kako to funkcionira: Šef firme u kojoj radite poziva vas preko razglasa da dođete u njegov ured. Kaže vam da je kvartalno izvješće o radu tvrtke, koje ste podnijeli neprihvatljivo i daje vam tjedan dana da ga prepravite. To je neka vrsta pakla na zemlji od kojeg vas je Krist spasio. Dok sjedite tamo s knedlom u grlu,

pomislite, *Gospodine Isuse, tako sam sretan što ne trebam prepravljati to izvješće. Ti si moj život i ja sam Tvoje dijete. Hvala ti što si me spasio od toga.* Tek što ste složili tu rečenicu mikro-sekundi, već počinjete govoriti: “Da, gospodine direktore. Dat ću sve od sebe da riješim taj problem. Možete računati na to.” I zatim pomisliti, *Stvarno, Dragi Bože! Ti sad stvarno imaš ovdje problema. Tako mi je drago da ne trebam ja prepravljati taj izvještaj. Da!* Teret sad leži na Gospodinu!

Nakon toga, u sitne noćne sate, visoko motivirani, dok vaše ruke povremeno prelete, a povremeno se muče prelazeći preko tipkovnice vašeg računala, doista vjerujete da Isus Krist radi taj izvještaj za vas, kroz vas, iz trenutka - u - trenutak. Da, to je to! Ne odlazite na pecanje i jednostavno čekate dok ne osjetite kako Vas Isusov Duh vodi i nosi do vašeg računala. Idete i sjedate za tipkovnicu. Otvorite i snimite novi dokument na računalu i zatim počinjete prepravljati izvještaj. Ali ipak, vaša vam vjera govori: “*Dobro, Bože, gdje da počnemo? Nemam pojma otkud započeti.*” To, prijatelju moj, znači vjerom se pouzdati da Isus Krist živi kroz nas. Je li vam možda ovaj komadić promaknuo u vašoj jednadžbi spasenja? Isus Krist kao život dolazi odmah u istom paketu koji ste dobili onog trenutka kad ste postali spašeni. Mnogi su od nas vjerovali Isusu kao Spasitelju; vjerovali smo mu i kao Gospodinu, ali mu možda nikada nismo vjerovali kao osobi koja živi zajedno sa nama i kroz nas sve dok se nismo susreli s nečim što je apsolutno izvan naših mogućnosti. Vjerovati Kristu kao životu znači: “*povjeri Jahvi svu svoju brigu*” (*Psalmi 55:23*) - to je zapovijed, a ne mogućnost. Bog vam zapovijeda da teret svog života na zemlji stavite na široka ramena našeg Spasitelja i da nastavite tako činiti neprestano iz trenutka-u-trenutak. Ljudi, ovo možda zvuči kao odustajanje ili izbjegavanje, ali to je zapravo normalno. Vi niste postali spašeni da biste sami “nosili svoj vlastiti teret”. To je sotonska ideja. Ne samo da to nije hrabro, nego je i grijeh nositi vlastiti teret. To je neovisnost. Bog kaže: “*A sve što se ne čini*

po čvrstom uvjerenju [pa čak i disanje] grijeh je". (Rimljanima 14:23).

Ili zamislimo da trebate pričvrstiti ventilator na mali okvir na stropu, učvršćujući ga sa tri mala vijka, i to tako da koristite jednu ruku da držite vijak i ventilator, dok u drugoj ruci držite odvijač; a druga dva vijka k tome vam još stoje zatakuta u ustima, i sve to dok stojite na ljestvama u visokim peticama (samo se šalim). I dok tako vjerujući Isusu Kristu kao svome životnome osloncu postavljate prvi vijak gore u rupicu i dok pomičete odvijač da ga pričvrstite, on se izmakne iz svog mjesta gdje ga trebate pričvrstiti i tako vam sve počinje padati dok lovite ventilator s obje ruke. Pomislite: *Oh, Gospode, nismo imali sreće ovaj put, ali hvala ti što si ulovio ventilator. OK, idemo probati još jednom.* I onda vas dvoje idete pokušati još jednom pričvrstiti ventilator. Možda će vam trebati pet ili šest pokušaja da to i konačno napravite, ali imate vrijeme u kojem se nalazite u zajedništvu s Isusom Kristom dok zajedno radite na postavljanju stropnog ventilatora. On je sretan zbog toga. To je *duhovno* vježbanje. On čezne za takvim druženjem jer želi izgraditi nekakva zajednička sjećanja sa vama - i to samo vas dvoje! To je način na koji trebamo graditi naš odnos s Kristom! Vi i On možete dijeliti i zbijati neke zajedničke šale iz bitke koju ste dobili nad tim sićušnim rupicama na ludom ventilatoru dok se budete sutradan vozili na posao. Ljudi, ovo je način na koji ćete *upoznati* Isusa Krista. Ne morate nositi na sebi oglasnu ploču te propovijedati smak svijeta kako biste postigli to osobno zajedništvo s Isusom Kristom.

To je "normalan kršćanski život" kakvim ga naziva pisac Watchman Nee. To je "živjeti" onu metaforu u kojoj je Isus trs, a vi mladica. Okusili ste život trsa dok ste s vjekom učvršćivali taj ventilator na strop.

Oprostite mi ako previše zalazim u intimu, ali svima je poznato da testosteroni proizvode veći seksualni apetit od

estrogena. Ponekad je posljednja stvar u ženskom umu odgovoriti na suprugove uvertire. To može biti teret oboma, a što jedino Krist može riješiti. Suprug može pomisliti: *Gospode, želio bih zadovoljiti svoju tjelesnu želju, ali ako ti želiš da se okanim toga, to je OK. Prepuštam to u Tvoje ruke, Isuse. Ti si moj život, i ti nećeš postavljati zahtjeve kroz mene.* U drugu ruku, zamislimo da žena razmišlja: *Gospode, ti znaš da ja nisam ni najmanje zainteresirana trenutno, ali Tvoja mi Riječ kaže da ja nisam gospodar svojeg tijela. Shvaćam da me moj suprug treba da udovoljim njegovoj želji. Zato ti vjerujem kao svojem životu, čak i u ovome.* I ona se počinje ponašati kao da je zainteresirana, vjerujući da je Isus Krist njezin život. Očito je da rješenje ovakve situacije može biti i drugačije, tako da Gospodin daje poruku suprugu da se strpi i pričeka do nekog prikladnijeg trenutka.

Hej, mi ipak nećemo objesiti Isusa na vješalicu poput nekog plašta u drugoj sobi kad ulazimo u svoju spavaću sobu. Seks je ipak Božji izum, a ne sotonski. Gledajte na to na slijedeći način: Električna energija daje život mojoj električnoj brusilici. Ali ona ne brusi dasku. Ona to ne može, ona je samo sredstvo koje pokreće moju brusilicu. Ja naravno ne govorim ovdje o “susretu utroje”, da bi Krist trebao prisustvovati seksu bračnog para! Krist je ovdje pokretač. Krist je kao život i kroz ženu i kroz muža, Božje rješenje za sve probleme u njihovim odnosima, uključujući i seksualne odnose u braku.¹

Uočit ćete da će se kršćani koji se družu s Kristom na ovakav način, kao što sam to ilustrirao u ovim anegdota-ma, brzo zbližiti i sklopiti prijateljstvo s njim. Ne bi li bilo jako neobično da osoba koja živi na takav način počinje dizati ruku na svoju djecu ili nasrće na svoju suprugu? Naravno da bi. Razvijanjem intimnog odnosa s Kristom, toli-

¹ Vidi našu knjigu o braku: Bill i Anabel Gillham, *He Said, She Said* (Eugene, OR: Harvest House, 1995).

ko će ojačati tu osobu da će ona jednostavno željeti i trebati, da se Krist neprestano izražava kroz nju da bi mogla činiti Božju volju na zemlji. Nije li to prekrasno? Ne biste više bili kontrolirani hrpom pravila, zakona i odredbi, već unutarnjim životom Isusa Krista. To je ono što je Bog mislio govoreći da je upisao svoje zakone u naša srca i umove: “*Ovo je Savez koji ću sklopiti s njima poslije onog vremena*”, veli Gospodin: “*Stavit ću zakone svoje u srca njihova i upisat ću ih u pamet njihovu*” (Hebrejima 10:16).

KRIST KAO ŽIVOT U SVAKODNEVNOM ŽIVOTU

“*Ako tko nema Kristova Duha, nije Kristov*”. (Rimljanima 8:9). Kad ste postali kršćanin, spašeni “Duh Kristov” (Sveti Duh) je ušao u vas. Zašto je Isus ušao u vas? Zašto nije došao *ispred* vas da bi vas mogao voditi (neki tvrde da je to njegova glavna funkcija); ili stao *kraj* vas da biste se mogli osloniti na njega kad klonete (neki kažu da je to njegova glavna funkcija); ili stao *iza* vas da vas potakne kad trebate pomoć ili kad vam jednostavno ne ide u životu (neki to proglašavaju njegovom najvažnijom ulogom), ili možda *ispod* vas da nosi vas i vaš teret kad ste već toliko klonuli da ne možete više sami dalje (kao što nas poučava pjesma “U njegovim stopama”)? *Zato jer je Isus Jedini koji je ikad i koji će ikad živjeti život ugodan njegovom Ocu i On želi izraziti svoj život kroz nas, iz trenutka-u-trenutak.* Jedino Kristov život dobiva Božje zeleno svjetlo, pečat Odbrenja. Sve ostalo je smeće i ne vrijedi.

Izuzetno je arogantno od bilo koje osobe čak i pomisliti da se može natjecati s Kristovim životom ili ga oponašati. Bog vam ne želi ništa više “pomoći” da živite na zemlji nego što vam želi “pomoći” da dođete do svog spasenja. On je to sve učinio za vas još u prošlosti i On to želi i dalje činiti za vas sada. Na ovaj način Bog, a ne vi - dobiva čast

i slavu. Spasenje dolazi u potpunosti od Boga, tu nema ništa čovječjeg. Narode, kršćanski život se treba iskusiti na potpuno isti način na koji je i započeo. Krist to *sve želi učiniti za vas, kroz vas*. On tako dobiva slavu (zasluge) spašavajući vas od pakla na zemlji, a podjednako tako je dobiva i spašavajući vas vječnog pakla i smrti, te gradeći s vama intimni odnos za kojim toliko teži. On je *umro* da bi postigao ovakav odnos s vama! Molim vas, nemojte nastaviti svoj život sa svojom neovisnom samodostatnošću, navivno vjerujući da tako ugađate Bogu Ocu, da je ponosan na vašu snagu. Otac je to u svojem ljubavnom pismu ovako objavio: *“Tad se ko vjetar okrenu i ode, zlikovac komu je snaga bog postala.” (Habakuk 1:11).*

Neovisnost je bio Adamov prvobitni grijeh. On je, zapravo, rekao: “Ja ću raditi na *svoj* način! Ne sviđa mi se *tvoj* način! Insistiram na tom da imam kontrolu nad svojim životom!”. Bog mrzi neovisnost. Bogu možete ugoditi samo kroz ovisnost, nudeći mu sebe kao živu žrtvu kroz koju Krist može izraziti svoj život u ovom svijetu. On želi izraziti svoj život kroz nas - Svoje tijelo - crkvu, kroz nas osobno kao dionike njegovog tijela. Vi ste nanovo-stvoreni u Kristu da budete jedinstvena, dragocjena posuda kroz koju se On objavljuje svijetu. Otac je to omogućio vašim nanovo-rođenjem u kojem ste postali potpuno nova stvorenja u Kristovu uskrsnuću *“Neka bude hvaljen Bog, Otac našega Gospodina Isusa Krista, koji nas po svome velikom milosrđu uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih ponovo rodi za živu nadu” (1 Petrova 1:3)* - predivnu Istinu koja mijenja ljudske živote koju ćemo pobliže upoznati u idućem poglavlju.

Ljudi, to nije ograničeno samo na “crkvene” aktivnosti, već se također odnosi i na vaš odnos prema supružnicima i djeci koje trebate tretirati u Duhu Kristovom, biti ljubazni u liftu, ljubazni i strpljivi na pješačkim prijelazima na ulici, strpljivi u redovima gdje morate čekati, itd. On govori ovdje o življenju bogobožnim *životom*.

Ako ste upoznati sa našom službom ili dolazite u našu crkvu, znate da se dio mojeg svjedočanstva odnosi i na to da sam godinama sramotio Kristovo ime, načinom na koji sam se odnosio prema svojoj dragoj ženi, Anabel - iako sam bio duboko predan kršćanin! Ali tada je Bog to izmijenio umjesto mene, otkrivajući mi da bi Krist, ako bi mu dozvolio da izražava svoj život kroz mene, postupao s njom kao s kraljicom ako bih ja to prihvatio i počeo se *ponašati* kao da On to j radi, i to vjerom. To je u potpunosti izmijenilo naš brak!² Isus Krist će obnoviti i ponoviti taj isti savršeni agape životni stil kroz nas i danas, kao što ga je izrazio i prije 2000 godina kad je bio ograničen na samo jedino zemaljsko tijelo. (Grčka riječ agape vezuje se obično na neku radnju i znači “raditi nešto naj-konstruktivnije i najspasonosnije što se može učiniti za drugu osobu”). Kristova požrtvovna smrt za nas, savršeni je primjer agape ljubavi. Njegovim životom kroz mnoštvo naših zemaljskih tijela, možemo donijeti čast njegovom Imenu na zemlji, što je i duboka želja svake nanovo-rođene osobe. Isus je to rekao ovako: “*Zaista, zaista, kažem vam, tko vje-ruje u me, i on će činiti djela koja ja činim. Činit će i veća od ovih, jer ja idem k Ocu.*” (Ivan 14:12). Jedan trs (Krist) sa tisućama mladica (svetih koji se pouzdaju u Krista kao život, po vjeri) mogu “donijeti mnogo plodova” i činiti čak i “veće stvari od ovih.”

Bog želi da Kršćani znaju da njegova namjera nikad nije bila da oni žive kršćanski život. On želi da svi znamo da je Isus Krist ovdje da živi Kršćanski život kroz Svoje tijelo dragovoljaca, crkve, i da ćemo kao takvi doživjeti trajnu pobjedu nad svijetom, vlastitim tijelom i nad sotonom. Takva osoba nije bežični kršćanin; ona je stalno priključena na Izvor koji je snažniji i od nuklearnog reaktora!

² Vidi Gillham i Gillham, He Said, She Said.

ČETVRTO POGLAVLJE

Bog želi da kršćani znaju da je spasenjem Isus Krist postao njihov život

“NAŽALOST, MORAM VAM REĆI da je motor vašeg auta gotov. I nije vrijedan novca da bi ga se popravilo i ponovno stavilo u funkciju. Jednostavno trebate novi motor”.

Ako ovo nisu jedne od najtužnijih i najdepresivnijih riječi u engleskom rječniku, onda se sasvim sigurno natječu za tu titulu. A kad mišljenje i drugog mehaničara potvrdi prvobitnu dijagnozu, tada imate sasvim sigurno vrlo ograničen niz mogućnosti: zamijeniti auto ili ugraditi novi ili neki rabljeni motor - a nijedno vas rješenje ne ostavlja sretnim poput Dorothy (iz Čarobnjak iz Oza) kad je cupkala žutom popločenom cestom.

Takva se dijagnoza mogla jednom ustanoviti i na mojoj duhovnoj “mašini”. U to sam vrijeme još smatrao da se pod normalnim kršćanstvom podrazumijeva stalno popravljati moju staru mašinu. I stvarno sam se trudio i radio na

tome! Trebali ste me samo upoznati s nekim prosječnim kršćaninom, i ja bih mu dosađivao do smrti. Morao sam pohađati tečajeve kako bih naučio kako promijeniti svoje stare "kršćanske svjećice". Naučio sam kako upravljati sa svojim "kršćanskim razdjelnikom" tako da sam mogao sve svoje "kršćanske cilindre" upaliti na vrijeme. Jako sam se trudio oko svog jadnog "kršćanskog dometa i potrošnje goriva" i naručio posebnu "kršćansku spravicu" koja mi je garantirala da će mi sačuvati toliko "kršćanskog goriva" da bih morao redovito stati da bih ispustio višak na autocesti - ali sve je to bilo samo smeće. Dvostruko zavaravanje.

Nakon što sam tako živio gotovo 13 godina, morao sam se jednostavno zaustaviti na izlazu "samo za hitne slučajeve", dok mi je već iz motora suklijao dim. Do tada nisam iskusio život obilja kojeg mi je obećao Isus, a ako ga je i netko od mojih prijatelja iskusio, o tome mi sasvim sigurno nisu govorili. Većina nas otkriva da je Isus sve što trebamo tek kad Isus postane sve što imamo. I uspio sam to postići, doseći tu točku. Mislim da nisam ništa drugačiji od mnogih drugih kršćana po tome što mi je Bog dopustio da doživim svoj osobni neuspjeh u životu pokušavajući živjeti na svoj način prije nego li je On uopće podijelio sa mnom rezultate dijagnoze i način liječenja. Moj je životni moto bio: "Ako nije slomljeno, nemoj popravljati". Ali kako to već lijepo kažu u Oklahomi, bio sam slomljen kao "slomljeno bakino bedro" i trebalo me popraviti.

NEOVISNOST JE IZVOR SVIH GRIJEHA

I što je bila Božja dijagnoza? Moje teološko naučavanje o pobjedničkom životu bilo je potpuno pogrešno. Time ne mislim da sam samo trebalo malo finog podešavanja, već je moj život trebao jedan generalni popravak. Ja sam upražnjavao "bežično kršćanstvo". Moja se životna filozofija mogla izraziti pjesmom "Stope u pijesku". Znae već stihove te pjesme, da vas podsjetim: kad kršćanin pogleda iza

sebe, otiske stopa u pijesku svojeg života, vidi Isusove stope pokraj svojih. Ponekad, on vidi samo jedan par stopa. Zapita Isusa što to znači, a On mu odgovara: "Tada sam te morao nositi". Ovo bi mogla biti vrlo dobra reklama, međutim u suštini to je vrlo, vrlo, pogrešno teološko naučavanje jer implicira ideju po kojoj što više živimo *neovisno*, manje ćemo trebati vjerovati Isusu Kristu da će *sve* učiniti za mene. Nisam uvidio očitu zabludu kojom poboljšavajući i popravljajući svoj život, sve se više odvajam i zapravo živim bez Krista. U tom slučaju trebati ću ga jedino kada dođe vrijeme da me povede sa sobom na nebo. Tako Isus može iskoristiti svoje vrijeme pomažući onima koji su slabi. Zapravo, ako sam dovoljno posvećen i ako postanem dovoljno sposoban za neovisan život, tada mogu pomoći da On tako pomogne slabima, što sam i pokušavao učiniti. Živio sam s uvjerenjem da je neovisnost vrlina, a ona je zapravo bila grijeh. Bog je rekao: "*Tad se ko vjetar okrenu i ode, zlikovac komu je snaga bog poslala.*" (*Habakuk 1:11*). Naivno živeći u tom uvjerenju, počinio sam isti grijeh kao i Adam, koji je napravio prvu deklaraciju osobne nezavisnosti - sjećate se? On je radio na *svoj* način, i njegovo potomstvo se od tog trenutka čvrsto drži iste filozofije.

BILI STE RAZAPETI S ISUSOM KRISTOM GODINE GOSPODNJE 33 (A.D.33)

Jedna od stvari koje ste mogli naučiti u Nedjeljnoj školi jest da su s Isusom Kristom na Golgoti bila razapeta i dva lopova. Pa čak i ako niste pohađali Nedjeljnu školu kao dijete, za pretpostaviti je da ste čuli za to. Međutim, ipak je puno više stranica, tinte i tekstova u Bibliji posvećenih činjenici da ste *vi bili* razapeti s Isusom Kristom, nego izvješću o smrti tih dvaju lopova.

Ova se istina preskače više nego igra na pločniku pred osnovnom školom. Bila je sakrivana, pokapana, nijekana, bila je predmetom poruge, drukčije objašnjavana, racionalizirana, ili jednostavno krivo shvaćena od većine modernih teologa. Tvrdim li ja da imam monopol na istinu? Teško. Ali Bog mi je sasvim sigurno objavio *jednu* istinu: A to je da On uvijek govori istinu. I kad On sastavi zajedno niz od 12 stihova, od kojih 9 govori o tome da smo umrli s Kristom, ne trebamo biti posebno nadareni da bi smo zaključili da nam govori upravo onako kako stvari stoje. (*Rimljanima 6:2-13*). Ali, volio bih vidjeti rezultate ankete Geoga Gallupa među kršćanima, pa da vidimo koliko njih vjeruje da su doslovno razapeti sa Kristom. Rekao bih da bi broj pozitivnih odgovora bio prilično malen. Da ste me upitali takvo nešto prije nekoliko godina, zasigurno bih o tome filozofirao, govoreći kako me je Bog vidio *kao da* jesam razapet, ali se to “očito” nije doslovno i dogodilo. Iako se ne bih tako izrazio, pretpostavljam da bih rekao nešto kao da se Bog tek “pretvarao” da sam razapet u Kristu iz nekog samo njemu poznatog razloga. Smatrao sam svoje raspeće s Kristom samo nekom vrstom “transakcije na papiru” u Božjem umu, te nisam imao pojma da to ima nekakve veze s mojom osobnom pobjedom nad svijetom, nad vlastitom tjelesnošću, te nad sotonom.

Poslanica Rimljanima, šesto poglavlje, najpotpunije dokumentira taj događaj u Bibliji. Većina nas podcrtava i označava stihove u svojim primjercima Biblije, ali kao što je moj prijatelj jednom rekao: “Prije nego li mi je Duh Sveti objavio i upoznao me sa stvarnošću mog raspeća s Kristom na križu, Poslanica Rimljanima, šesto poglavlje bila je najčistija stranica u mojoj Bibliji.” Iako Biblija jasno govori o tome da smo bili razapeti s Kristom na križu, očito ili pritajeno negiranje doslovnosti ove istine većina teologa često objašnjava na drugi način, kao “ istinu o našem položaju u Kristu”. Okosnica istine o našem položaju u Kristu najviše sličí nekoj polici osiguranja. Ona poučava

da mi kao kršćani moramo *fizički* umrijeti prije nego možemo zadobiti nekakve pogodnosti. Biblija doista i govori o iskustvima koja ćemo proći i koja će se dogoditi, nakon što ostavimo svoja zemaljska tijela, ali i rječnik koji se koristi u takvim primjerima u budućem je vremenu i doista ukazuje da to jest tako. Naše raspeće u Kristu *upravo je čista suprotnost*. To je izrečeno u prošlom vremenu: “*Ovo znamo: naš je stari čovjek razapet zajedno s Isusom da se uništi ovaj grešni čovjek, tako da više ne robujemo grijehu.*” (Rimljanima 6:6); “*... ja sam, naime, po zakonu umro Zakonu da živim Bogu, S Kristom sam razapet na križ*” (Galaćanima 2:19). To je ono što se već dogodilo, što je prošlo.

Kršćani koji se odnose prema ovom učenju kao da to nije naša stvarnost, krivo tumače Riječ Božju. Glagoli i vremena koja se koriste, u kojima je to sročeno, ne lažu. Jer mi se ne bavimo ovdje s beznačajnim idejama i sitnicama vezanim na objave u Bibliji, kao, hoćemo li moći i koje ime dati svojem bijelom konju u nebu “*Pratile ga nebeske vojske na bijelim konjima, obučene u bijel, čist lan.*” (Otkrivenje 19:14). Mi se ovdje bavimo stvarima koje su ključne za iskustvo pobjedonosnog života. Bog nije načinio plan da napravi nešto prekrasno iz *vašeg* života - tog “sam svoj majstor” života kojeg smo naslijedili po Adamu. Božji je plan da naprosto uništi taj život u nama i nanovo nas rodi u pobjedonosni, poslušni život - *u Krista kao život*. Isus Krist je mnogo više od samog Spasitelja i Gospodina; On je naš život: “*Ja sam put, istina i život - reče mu Isus.*” (Ivan 14:6). Bog nije *promijenio* naš život, On je *zamijenio* naš život - naš stari život za Krista *kao život*.

Vjerujem da je Isus to mogao i ovako reći:

Nebesko je kraljevstvo poput struje, koja je oduvijek postojala i bila u potpunosti nezamijećena u čovjekovu životu, sve dok Ben Franklin nije pokušao doći s njom u dodir. Struja bi i

dalje postojala i bila sasvim neprimijećena kad ne bi postojali mediji kroz koje se ona može izraziti: sve vrste električnih strojeva od auta do vrtuljka, od aparata za kavu do prekidača za struju, od munje do rasvjete, itd. Sve su to samo različiti načini manifestacije i odrazi jednog te istog života: struja. Ja, koji sam stvorio struju; (*Ivan 1:3*) sam odlučio da će se moj život manifestirati na sličan način po Mojem Duhu. Kršćani su udovi Mojeg tijela na zemlji, svaki posebno stvoren je da bude jedinstven odraz Mojeg života kroz njih. Očeva je namjera da ljudi budu privučeni k meni, promatrajući Moju agape ljubav u kojoj služeći svom Ocu izražavam svoj život kroz kršćane. To će omogućiti Svetom Duhu da me izdvoji od svjetskog poretka kojeg vodi sotona. To će pripremiti ljudska srca da shvate, dok im kroz kršćane objašnjavam tajnu: "*Njima je Bog htio prikazati kako je bogata slava ove Tajne među poganima koja glasi: Krist, nada slave, jest među vama.*" (*Kološanima 1:27*)

Kršćanski život je kao malo dijete u utrobi žene. Iako je dijete još uvijek u majci, majka je još uvijek izvor života u djetetu; majka je život u djetetu. Bez majčinog života koji protječe kroz pupčanu vrpцу, dijete ne bi moglo imati život. "*Po njemu, naime, živimo, mičemo se i jesmo - od njegova potječemo*" (*Djela apostolska 17:28*). Dijete živi, miče se i postoji u svojoj majci. Majka je izvor bebina života. Beba u utrobi je izraz života svoje majke.¹

¹ Ovo je otkrivenje dobila moja suradnica Joyce Ray kada joj se rodio unuk.

Možda se pitate: “Ako je Krist život svim kršćanima, gubim li ja time svoj identitet? Jesam li ja to samo neka vrsta automata?” Nikako. Razmislite ponovno o analogiji električnih uređaja priključenih na zidnu utičnicu na mom radnom stolu. Takvi uređaji nemaju neovisan život. *Svaki uređaj ovisi o životu koji je u njemu, a koji nije od njega.* To u metaforičnom prenesenom značenju vrijedi i za svakog kršćanina. Tako dugo dok svaki uređaj “počiva” (ostaje priključen na zidnu utičnicu), on izražava svoj identitet (radi upravo ono i onako kako je to njegov kreator/stvoritelj zamislio). Reći ću vam kad uređaji gube svoju jedinstvenost, svoj *identitet*. To se događa kad ih ja odvojim od zidne utičnice, iskopčam. Tog trenutka svi oni postaju potpuno beskorisni. Samo im *život* u njima samima, kad ga imaju daje njihov jedinstveni identitet. Bez tog života, oni “ne mogu ništa činiti”. Uočite sličnost u tome što je Isus rekao o nama: “*Ja sam trs, vi ste mladice. Tko ostaje u meni i ja u njemu, rodi mnogo roda. Jer bez mene ne možete ništa učiniti.*” (Ivan 15:5).

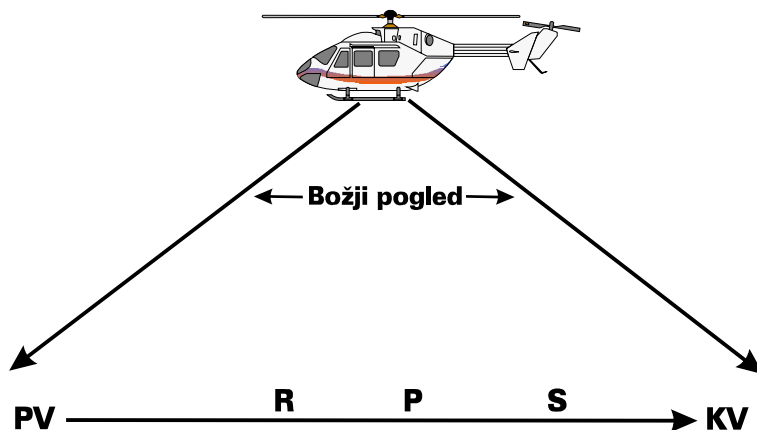
Kršćanin koji ostaje u Isusu Krstu kao životu, po vjeri, doživljava svoj stvarni identitet. Iako je on jedinstven među milijunima kršćana, on uživa isti život poput svih njih: Krista. S druge strane, kršćanin koji vjeruje da izražava svoj vlastiti identitet (živi neovisno), jedinstvenost, izražava svoj *lažni* identitet; on nikad u životu nije iskusio svoj stvarni, istinski identitet, niti jedan jedini put na zemlji! Iako taj kršćanin nikada neće *izgubiti* svoj biblijski identitet, on troši svoj cijeli život na stalno maskiranje, zavaravanje, naivno se predstavljajući kao netko tko on zapravo nije. I iako on vjeruje da on kao kršćanin vrijedi nešto i može nešto, u stvarnosti on “*ne može ništa učiniti*” (Isus Krist A.D.33).

BOŽJI POGLED

“Ali Bill, kako sam ja uopće mogao biti razapet s Kristom? Isus je bio razapet gotovo 2000 godina ranije nego

sam ja uopće bio rođen! Kako bih uopće mogao ili kako sam uopće mogao biti razapet s njim?”

Vi morate razumjeti da Božja obveza nije uvjeriti se da mi baš sve razumijemo o kršćanskom životu. On je više zainteresiran za činjenicu vjerujemo li sve što nam On govori. Ponekad mu jednostavno moramo vjerovati, iako možda nešto ne razumijemo. Pogledajmo možemo li dobiti neki dublji uvid u naše raspeće sa jednostavnom ilustracijom.

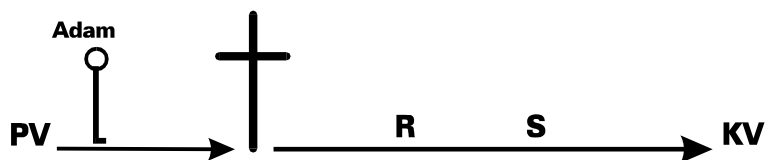

Ilustracija 4A

Prostor između točaka PV (početak vremena) i KV (kraj vremena) predstavlja našu vremensku dimenziju. Kako je vrijeme Božja tvorevina, normalno je da Bog osobno ne može biti vremenski ograničen niti "dimenzioniran"; da jest tada bi On bio subjekt koji je dio ili koji je kontroliran svojom vlastitom tvorevinom... vremenom. To je nemoguće. Vi i ja smo, ipak, vezani uz tu vremensku dimenziju jer smo ograničeni. Opišimo sada vaš zemaljski hod po vremenskoj liniji. Točka R predstavlja vaše fizičko rođenje, a točka S trenutak vaše fizičke smrti. Slovo P (present) na liniji predstavlja vaše sadašnje vrijeme, sadašnjost. Smatrajte sve ono što stoji od točke P unatrag, na lijevo "prošlim",

jer ste vremenski svjesno biće; a sve od P nadalje, na desno, je “budućnost”. Međutim Bog vidi cijelu vašu liniju od točke R do točke S kao svoju sadašnjost. On je poput čovjeka na ovoj ilustraciji u helikopteru koji lebdi iznad vaše vremenske linije. I ne samo to, On vidi sve, *cijelu vječnost*, sve ono što vi zovete “budućnost” i nakon vaše fizičke smrti. Na taj način je On dao sva ona proročanstva i zapisati u Bibliju. Ne postoji buduće i prošlo vrijeme kad gledate iz perspektive u helikopteru na vašu vremensku liniju, sve se nalazi u izvjesnoj sadašnjosti. *Druga Petrova poslanica 3:8*, kaže: “*Jedno vam, ljubljene, ne smije biti nepoznato: da je u očima Gospodnjim jedan dan kao tisuću godina...*”. I vi onda pomislite, *Hmm, pa Bog ima jako puno vremena na svojim rukama*. Ali ostatak stiha onda kaže “... *a tisuću godina kao jedan dan*”. *Uh-oh, to baš i ne govori da Bog ima jako puno vremena*. Vrijeme u potpunosti gubi smisao ako gledamo na vremensku liniju iz perspektive helikoptera. Božji cijeli pogled na naš život se nalazi u Njegovoj sadašnjosti!

Osim što vidi unedogled u budućnost; cijelu budućnost, Bog vidi i unedogled u prošlost; cijelu prošlost. Na ilustraciji 4B, dodao sam još i Adama i Isusov križ. *Sve što je trebalo učiniti kako bi vi danas i zauvijek iskusili pobjedu nad svijetom, nad tjelesnošću i nad sotonom, dogodilo se u vrijeme tih slavni dana koji uključuju Isusovu žrtvu na križu i njegovu smrt, njegovu sahranu, uskrsnuće i uzašašće*. “... Iako su djela njegova dovršena od postanka svijeta” iz perspektive pogleda iz helikoptera (*Hebrejima 4:3*)

Ilustracija 4B

Dopustite mi sada da pokušam odgovoriti na pitanje: “Kako sam uopće mogao biti razapet s Isusom Krstom prije nego sam uopće bio i rođen?” postavljajući još jedno pitanje. Koliko je vaših grijeha Isus Krist ponio sa sobom na križ prije 2000 godina? Njih sve, naravno. Koliko ste vi svojih grijeha počinili prije 2000 godina? Nijedan; tek ste se trebali roditi da bi ste to mogli. Pa kako je onda Bog mogao staviti sve vaše grijeha na Isusa Krista na križu? Odgovor: promotrite ilustraciju sa helikopterom! *Bog nije ograničen vremenskom dimenzijom.* On je sveznajući, svevid i sveprisutan. Iz Svoje perspektive poput one iz ilustracije sa helikopterom, Bog “vidi” cijelu vremensku dimenziju u sadašnjem vremenu. On vidi unedogled i u budućnost i u prošlost.

Isto tako kao što imate dovoljno vjere da vjerujete Bibliji kad kaže da su vaši grijesi stavljeni na Krista prije 2000 godina da bi vam bili oprošteni, iako ih niste počinili sve do sada, stoljećima kasnije, isto tako morate vjerovati da ste bili razapeti s Kristom, očišćeni od svoje stare prirodne naravi, kao što ste i nanovorođeni s novim identitetom i novim životom - Isusom Kristom!

Hej, vjerovati tome nije ništa neobičnije, drukčije nego vjerovati da je Isus Krist nosio vaše grijeha 2000 godina prije nego ste bili uopće rođeni! Ako možete vjerovati u to, onda možete vjerovati i u potonje! Isti Isus Krist, ista Biblija, ista vjera, isto spasenje, ali možda dva prekrasna dragocjena dara za koja nikad niste ni znali da ih imate: vaš novi identitet u Kristu, i Krist kao život.

Ovi dijelovi koji dolaze u paketu sa spasenjem (koji su sasvim sigurno podjednako važni kao i vaš blagoslovljeni oprost grijeha, ili ih Bog ne bi takvima učinio) moraju isto tako biti prihvaćeni vjerom. Naravno, vi možete biti spašeni bez razumijevanja svega što ste dobili kroz Krista, ali ćete biti hendikepirani u oba svoja duhovna područja: duhovnom ratu i duhovnom rastu. Lopov koji je bio pribijen

na križ pokraj Isusa je imao jako malo razumijevanja o tome što se sve dobiva u paketu spasenja, ali je ipak zadio sve privilegije koje time proizlaze, dolazeći ka Kristu s vjerom.

William R. Newell, cijenjeni prijašnji asistent predsjednika Moody Bible Instituta i općenito njihov predan učitelj Biblije, ovo je imao za reći o našem doslovnom raspeću u Kristu:

Ove su riječi predodređene samo za vjeru. Emocije ih u potpunosti poriču. Za um, one su budalaštine. (Ali) ovo je raspeće stvar koju je *zasigurno učinio Bog na križu*, isto kao što je i stvarnost da su naši grijesi zaista stavljeni na Krista. Ovo je određeno samo za vjeru kao otkrivenje od Boga. Naš um je zaslijepljen. "Riječi sa križa" su "budalaštine" našem umu. Cjelokupno djelo na križu doima se vrlo nerazumnim, ako to pokušamo podrediti ljudskom razumijevanju. Ali, isto kao što je ljepota stvaranja može razumjeti samo vjerom ("*Vjerom doznajemo i razumijemo da je svijet stvoren Božjom riječju*" (Hebrejima 11:3), isto se tako vječnim rezultatima ostvarenima na križu pristupa jednostavnom vjerom u Božje svjedočanstvo o njima.

Nije lako prihvatiti činjenicu da je ovo, objavljeno meni i vama sve ono što smo bili i jesmo po Adamu u Božjim očima odbačeno. Biblija, Sveto Pismo se sada ne bavi s onim što smo učinili, već s onim što *jesmo*. Prirodno je da nitko samog sebe neće smatrati tako nepopravljivo lošim da bi ga trebalo *razapeti*!

To je u potpunoj suprotnosti s onima koji vas nagovaraju da trebate samog sebe razapeti. Da morate umrijeti ovome, i onome. Ali Bog nam

govori da je sa našim starim čovjekom, sa svime što smo bili, već sve riješeno i oprošteno nam je - i to *razapinjanjem s Kristom*. I upravo te riječi "s njime" nam govore da je to učinjeno još na križu; i da je sad naša jedina zadaća da vjerujemo u tu radosnu vijest, radije nego da tražimo da se nas same razapne na križ.²

Ljudi, ovo je bila naslovna izjava jednog od vodećih evangeličkih instituta 1938 godine u Americi! Biste li mogli reći da je sotona bio djelotvoran u skrivanju istine našeg raspeća u Kristu po pukotinama našeg modernog kršćanstva?

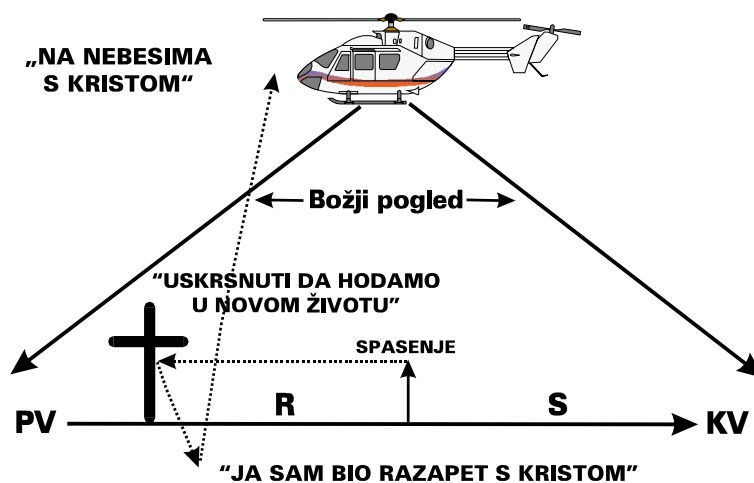
Pogledajte ove riječi jednog od najpriznatijih i najslavnijih učitelja Biblije ovog stoljeća, Aiden Wilsona Tozera:

Isusov Križ je simbol smrti. On predstavlja iznenadan, nasilan kraj ljudskog bića. U doba Rimljana, čovjek koji bi uzeo svoj križ na sebe i krenuo niz cestu sasvim sigurno se nije mogao vratiti među žive. Taj čovjek nije išao s križem po putu da bi svoj život izmijenio ili nekako preusmjerio: on je išao na križ da bi ga završio! To je bila teška i okrutna smrt, a kada je posao na križu bio obavljen, čovjeka više nije bilo!

Dolazeći k Isusu Kristu mi ne donosimo svoj stari život na neki viši nivo; ostavljamo ga na križu. Tako Bog spašava pojedinca uništavajući njegov stari život i zatim ga ponovno podiže u novi život!³

² William R. Newell, *Romans Verse by Verse* (Chicago: Moody Press, 1938), str. 212-213.

³ A.W. Tozer, *Renewed Day by Day* (Harrisburg, PA: Christian Publications, Inc., 1980), 5. siječnja.

Ilustracija 4C

Pogledajte sada ilustraciju 4C. “Njega koji je bio bez ikakva grijeha Bog učini mjesto nas grijehom, da mi u njemu postanemo pravednošću Božjom.” (2 Korinćanima 5:21). Vaše staro ja je bilo razapeto u Kristu na križu. “Ovo znamo: naš je stari čovjek razapet zajedno s Isusom da se uništi ovaj grešni čovjek, tako da više ne robujemo grijehu” (Rimljanima 6:6). Vi ste potom bili doslovce pokopani a zatim nanovorođeni u njegovom uskrsnuću: “Dakle, s njim smo zajedno ukopani po krštenju u smrt da bismo, kao što je Krist uskrsnuo od mrtvih Očevom slavam, i mi živjeli novim životom.” (Rimljanima 6:4). “Njegovo smo, naime, stvorenje, stvoreni u Kristu Isusu radi djela ljubavi koja Bog unaprijed pripremi da u njima živimo.” (Efežanima 2:10). Nakon toga ste uzašli sa Kristom na nebo. “S njim nas i uskrisi i s njim postavi na nebesima, u Kristu Isusu.” (Efežanima 2:6). Uočite glagole i vremena koja se koriste; sve je rečeno u prošlom svršenom vremenu! To je ono što trebate prigrliti vjerom kao što ste i prigrlili svoje oprostjenje grijeha vjerom.

POLIJETANJE!

Izađite sad iz svojeg auta i popnite se gore u Božji helikopter tamo na uzletištu. On je već sve pripremio. Spremni ste za vožnju svog života. Ja ću ostati ovdje na uzletištu i pričekati vas. Polijećete i krećete se ravno i sve to unatrag prema raspeću. A onda sve više i više, još više. Pogledajte dolje na vremensku liniju i svoj život dok čitate sljedeće stihove, obraćajući posebnu pozornost na glagolska vremena. Bog je napravio čudo u vama upravo tamo dolje. Ti su stihovi svi iz Božjeg vodiča Poslanice Rimljanima. Brojevi uz natuknice predstavljaju stihove koji su uzeti iz šestog poglavlja Poslanice Rimljanima. Svi oni govore o tome kako ste umrli kao osoba kakva ste nekad bili.

- * Mi koji *umrijesmo* grijehu, kako da još živimo u njemu? (2)
- * Ili zar ne znate da smo svi koji smo kršteni u Krista Isusa, u njegovu *smrt* kršteni? (3)
- * Dakle, s njim smo zajedno ukopani po krštenju u *smrt* (4)
- * Jer ako smo dakle postali jedno s Kristom *smrću* sličnom njegovoj (5)
- * Ovo znamo: naš je stari čovjek *razapet* zajedno s Isusom ... (6)
- * Jer tko je *mrtav*, slobodan je od grijeha (7)
- * A ako smo dakle *umrli* s Kristom (8)
- * Tako i vi smatrajte sebe *mrtvima* grijehu (11)
- * Prinesite Bogu sami sebe - sebe kao takve koji ste od *mrtvih* postali živima (13)

Slušajte sad ovo! Ovo vam Bog govori:

Okrenite glavu ulijevo i pogledajte sad Mene. Ne, ne. Ravno u Moje oči. Pogledajte Mene. Koga ste vidjeli razapetog tamo dolje u Mojem sinu na križu? Tako je, točno. To ste *vi* umrli u Mojem Sinu, Isusu! Razapeo sam u vama sve ono što nisam mogao podnositi u svojoj svetošti. Sad pogledajte dalje na liniju tri dana kasnije. Što vidite? Upravo tako! To ste *vi* nanorodeni kao novo, opravdano dijete u uskrsnuću Mojega Sina (*2 Korinćanima 5:17, 21*). Dao sam vam duhovno rođenje! Sad ste postali moje dijete i jako sam ponosan na vas! I pogledajte sad ovo - samo *jedan* život se uzdigao iz tog groba. Moj Sin je sada vaš život! Da! Svatko rođen od njegovog Duha ima Krista kao život. “*Jer ste umrli i vaš je život sakriven s Kristom u Bogu! A kad se pojavi Krist, vaš život, tada ćete se i vi s njim pojaviti zaodjenuti slavom.*” (*Kološanima 3:3-4*). Isus Krist je sada vaš život. Vi ste sada *potpuno novo duhovno stvorenje i opremljeni ste s Mojim Sinom kao Životom*. Nije li to divno! Tako sam, zajedno s oprostjenjem vaših grijeha, premostio jaz između nas. I sada ćemo zauvijek biti zajedno, upravo tako!

Sada ću vas ponovno vratiti na odmorište. Većinu toga što sam vam upravo pokazao, morate i dalje prihvaćati vjerom. Moje obećanje i moja vjerodostojnost, bit će vaša doživotna garancija za ove stvari. Čuvajte ih brižno. Pripremio sam ih da vas čuvaju kroz teškoće i nevolje života na zemlji. Dao sam vam Svojeg Duha Svetog kao “zalog” da nikada neću prekršiti Svoja obećanja (*2 Korinćanima 5:5*). Ah, evo

nas, stigli smo. Zauvijek ću cijeniti i čuvati ovu našu vožnju kao dragocjenost. I zauvijek vas volim. Ostanite mi vjerni. Moj se sin uskoro vraća natrag po vas.

To je bila stvarno prava vožnja, zar ne? Kakav Bog! Ovo viđenje vašeg raspeća u Kristu je bilo doista stvarno, znate. Umetnemo li papirić ili nekakvu karticu u knjigu, sve ono čemu je ta knjiga bila izlagana i što je sve doživjela, doživjet će i kartica ili papirić. Ostavimo li knjigu na kiši smočit će se i papirić. Bacimo li knjigu u vatru i papirić će izgorjeti. Pribijemo li knjigu na drvo, i papirić će biti proboden. *“On nas u njemu (Kristu) izabra prije stvaranja svijeta, da budemo sveti i bez mane pred njim.”* (Efežanima 1:4). Dakle, bili ste u Isusu kad je hodao prema Golgoti. Bili ste u njemu kad je bio pribijen na križ. Baš kao i papirić u knjizi, bili ste razapeti u njemu. Za Isusa je to bilo fizičko iskustvo, za vas duhovno. Kao što vam je Bog i rekao, On je u vama duhovno uništio sve što nije mogao tolerirati u Svojoj svetoj prisutnosti. To je bio prvi korak u kojem se pripremao da vas nanovo stvori kao čistu posudu kako bi mogao prebivati u vašem duhu u zajedništvu s vama kad postanete sveti! To je dio vašeg spasenja kroz vaše nanovo-rođenje. To nije osjećaj kao što nije osjećaj niti da sam ja Amerikanac; to je činjenica, kao što je činjenica i to da sam ja građanin Sjedinjenih Američkih Država. Sve što sam trebao učiniti da postanem Amerikanac je da se ovdje rodim. A sve što ste vi trebali učiniti da postanete novo stvorenje u Kristu jest da prvo budete razapeti kao ono što ste bili prije, a zatim da se nanovo rodite u Kristovom uskrsnuću.

D. Martyn Lloyd-Jones je ostavio svoju liječničku karijeru i postao jedan od najcjjenjenijih svjetskih teologa. Napisao je jednu cijelu knjigu o šestom poglavlju Poslanice Rimljanima. Pogledajte što on kaže o našem raspeću u Kristu:

Stari čovjek je čovjek koji sâm bio u Adamu; to je čovjek koji je umro jednom i zauvijek. To je za mene jedan od najutješnijih, zajamčenih i slavnihi aspekata naše vjere. Mi nikad nismo bili pozvani na razapinjanje našeg starog čovjeka. Zašto? Zato jer se to već dogodilo - stari je čovjek već bio razapet s Kristom na križu. Nerazumijevanje ovog je dopuštanje sotonu da nas obmanjuje i zavarava. Ono na što smo vi i ja pozvani jest da prestanemo živjeti kao da smo još uvijek u Adamu. Shvatite da "stari čovjek" jednostavno nije više ovdje. Jedini način da prestanemo živjeti kao da stari čovjek više nije u nama jest da shvatimo da on jednostavno nije više ovdje. Ako ste kršćanin, čovjek kakav ste bili nekad je prestao postojati; on uopće više nije stvaran; vi ste u Kristu. Kad bi smo na ovo gledali onako kako bismo trebali gledati, doista bismo počeli živjeti kao kršćani. Svi bismo podigli glave, porazili grijeh i sotonu, i radovali se i slavili Isusa Krista upravo onako kako bismo i trebali.⁴

Da na ovaj način nije uredio naše umiranje s Kristom, mi bi se nanovo rodili kao kršćani koji su duhovni sijamski blizanci, jedan zao, a jedan dobar, koji se konstanto bore za viši položaj - duhovni shizofrenik, "*Nijedan grad ili dom koji je u sebi nesložan*" (Matej 12:25). Sjećate li se što je Isus rekao za takvu kuću ili dom? "... koji je u sebi nesložan, neće opstati" (Matej 12:25). Ne želim biti grub, ali ovakvo dvoglavo čudovište je upravo ono što mi kršćani mislimo da jesmo prema učenju većine dobronamjernih

⁴ D. Mratyn Lloyd-Jones, Romans, Exposition of Chapter 6 (Grand Rapids, MI: Zondervan Publishing House, 1972), str. 65.

Biblijskih učitelja. U grčkom jeziku, izvornom jeziku Novog zavjeta, ne nalazimo nikakvu podlogu za takve tvrdnje. Ako smo mi, u suštini, stvorenja sa dvije duhovne prirode, jednom dobrom, i jednom zlom, onda smo sasvim sigurno “dom koji je u sebi nesložan”. A što je Isus o tome rekao? “Ako je u sebi nesložno, svako će kraljevstvo propasti. Nijedan grad ili dom, ako je sam u sebi nesložan, neće opstati.” (Matej 12:25). To je upravo taj pravi razlog zašto vas je Bog dao razapeti u Kristu prije negoli je potaknuo vaše nanovo-rođenje - tako da nikad ne budete dom koji je u sebi nesložan! Tragično, unatoč onome što je Isus rekao, i unatoč tome što su muškarci i žene poput tih svetih, starih velikana, poučavali desetke tisuća Biblijskih učitelja u prve tri četvrtine dvadesetog stoljeća, moderni su kršćani bili i još uvijek su poučavani da čovjek posjeduje dvije duhovne prirode - jednu dobru i jednu zlu, te da je svaki kršćanski ratnik doista “dom koji je u sebi nesložan”. Moramo li se onda čuditi ispunjenju Isusovih proročanstava? Mnogo, mnogo prevarenih kršćana se jednostavno ruši i svakodnevno propada. Toliko dugo dok crkva nastavlja vjerovati i poučavati svoje vjernike ovoj neistini o našem identitetu, nastaviti ćemo biti poražena grupa ratnika koja doista zvuči prilično hrabro dok slavimo Gospodina u zajedništvu, ali smo laka meta snajpera čim se nađemo na parkiralištu.

“Ali, Bill! Točno tako se i ja osjećam! Osjećam kao da se dobro ja bori protiv onog zločestog mene. Vidim da Biblija jasno govori da sam razapet u Kristu. Uvjerio si me. Ali ne mogu negirati stvarnost s kojom živim.”

Doći ćemo i do toga, ali morat ćemo nastaviti graditi naš slučaj na Bibliji, Božjoj riječi, a ne na tvom iskustvu. Ovime ćemo se baviti do kraja knjige. Ali kad završimo, naći ćemo se u boljoj poziciji da usporedimo što nam Bog govori o tome što je stvarnost nasuprot tome što naši osjećaji i doživljaji kažu da je stvarnost. Idemo zajedno vjerovati Bogu da ste već primili dovoljno Božje objave, da

vam je već dovoljno otkriveno da bismo se odlučili protiv naših osjećaja i doživljaja u korist Božje Riječi. Moramo se orijentirati i prihvatiti njegovu definiciju *stvarnosti*, prema *njegovom* rječniku, a ne našem.

Jednostavno *vjerovanje* u stvarnost našega raspeća s Kristom, ipak, nije garancija da nećete završiti u motelskoj sobi kao što je to brat Jimmy (Swaggart) završio, ali reći ću vam ovo: *Hodanje* i u toj vjeri očuvati će vas da ne uđete u tu motelsku sobu. Kako bi mrtav čovjek reagirao na prijedloge prostitutke? On uopće ne bi reagirao. On je jednostavno mrtav za takve planove. To nije stvar *osjećaja*, već činjenica u koju trebamo *vjerovati*!

ZAPOČETI ISPOČETKA

Morat ćete se ponešto i potruditi da bi ste promijenili vaše dugogodišnje navike neovisnog života, u ovisnost o Kristu koji će izražavati svoj život kroz vas. Prečesto naši *osjećaji* - umjesto Božje Riječi - postaju čimbenici koji kontroliraju naše živote. Mi moramo uzimati činjenice o nama kao istinite upravo onakvima kakve nam je to *Bog* i objavio, a ne kako su one definirane našim osjećajima ili naučenim, programiranim svjetovnim sistemima prema kojima obrađujemo naše misli. Dok dosljedno i ustrajno koračamo u "svjetlosti" (istinitoj Božjoj Riječi) i životu Kristovog Duha kroz nas, *Bog* će početi razvijati osjećaj za stvarnost u nama o onome što je već istinito o našem identitetu - da smo doslovno nova stvorenja u Kristu.

Uz zabludu da je naš identitet u Kristu samo naš položaj u njemu, a ne doslovna realnost, je još jedna obična prijevara ili iskrivljavanje istine koju nam sotona može usaditi u naš um jest tvrdnja da je Isus Krist kao život jednostavno metoda za suočavanje s krizama, da se trebamo samo nastaviti ovako ponašati i živjeti kakvi jesmo sve dok se ne suočimo s krizom, i tek onda pozvati Isusa da nam

pomogne to riješiti kroz nas. To neće sasvim sigurno funkcionirati. Koliko se ovo razlikuje od vaše dosadašnje prakse rješavanja životnih problema? Većina kršćana daje sve od sebe i čini najbolje što može i tek tada kad se nađu u nevoljama zovu Isusa da im pomogne, zar ne? To zasigurno nije Božji plan za ljude. Činjenica iz Božje Riječi još uvijek ostaje: Isus Krist je vaš život. *“Jer ste umrli i vaš je život sakriven s Kristom u Bogu! A kad se pojavi Krist, vaš život, tada ćete se i vi s njim pojaviti zaodjenuti slavom.”* (Kološanima 3:3-4). Ovo bi trebala biti nova životna činjenica u skladu s kojom biste se trebali susretati sa svakim trenutkom, događajem u vašem životu i to zasigurno zahtijeva i zahtijevat će *vježbanje*. Što više prakticirate Krista kao život kroz vas, više ćete *iskusiti* njegovu pobjedu nad svijetom, vlastitom tjelesnošću i sotonom kroz sebe (Hebrejima 5:14). I s vremenom ćete jednostavno obožavati ovaj novi način suočavanja sa životom!